

Vėinamė galė kvailis?

Onkstiau žvejuotė mėnkā sekies – tekėbdava tik goirelės, vėins kėts žiuopliesnis ešerielis papoldava ont kablioka. Bet vakar ont gomėnė jauka kāp ešbadiejusi pasėkabėna kiluogramėnė aštredontė gražuolė – margašuoėnė līdekelė. Begalėnės laimės smarkė genams, ne sava balso klīkdams it viejė nešams, eš paprūdė pas buočio i nomus parpūtiau. Buočios, ešgėrdės mona pergalės šūksni, vuos neapvėrta, soklopdams līgiuo vėituo – pėivelie pri truobuos gala. Mėslėje, ka ešėjau eš pruota, a svieta pabonga prasėdiejė. Kumet dailiuoji līdekelė prėgolė ont pėtelnės atsėpūstė, taškoutus sava šuonus nuoriedama aliejou pasėkaitintė, pakasiau pakauši ė sosėmastiau aple anuos gīvenėmieli. Nabagė ėlgā mūčėjuos, prūdė žovelės bemedžiudama, ėr vėskas anā bėngies be juokiuos praktėnės nauduos... Nesolaukusi senatvės ė laiminga žovėis omžiaus gala, aštredontė pati pakluojė ašakas torielkuo ont mūsa stala. Po valondelės nieks net neėtars, kad prūdė priš adīna gera plaukiuojė dailiuoji pliešrūnė – kiluogramėnė līdekelė... Ėr soplastiejė eš altaracėjės šėrdės – pasėjotau kāp budelis, begiedėškā nonuovėjės pati gražiausi prūda tvarini... Spieliuojau, kas eso – gal kvailis ontramė meškerės galė?..